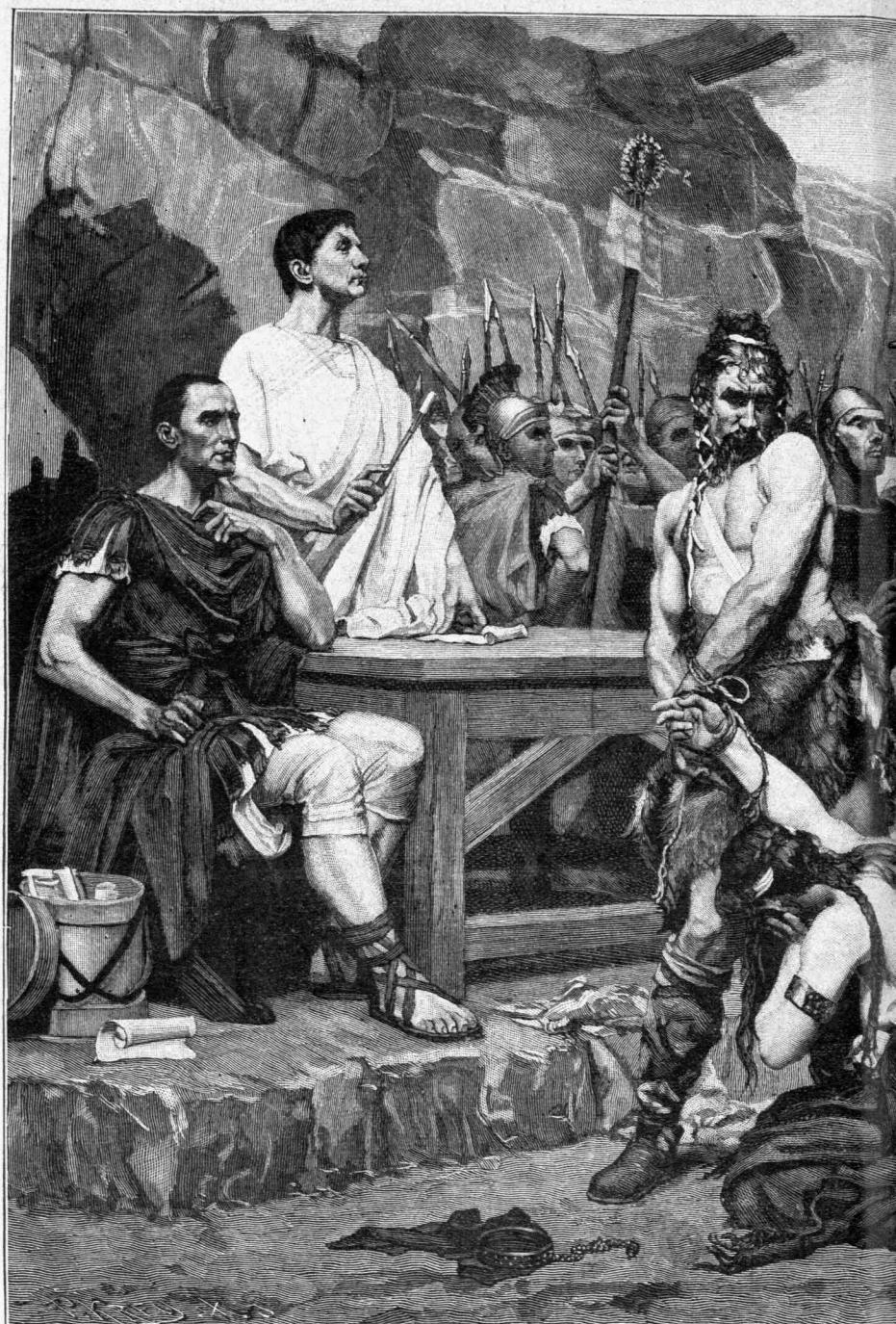


**Η** δουλεία, ἡτις ὑπῆρχεν  
ἡ κηλίς τοῦ ἀρχαίου  
πολιτισμοῦ ἥτο συγγρόνως  
καὶ στοιχείον ἐπαράπτον  
τοῦ κοινωνικοῦ βίου καὶ  
τῶν παλαιῶν ἡμῶν προ-  
γόνων καὶ τῶν Τρωμαίων.  
Οἱ δοῦλοι τῶν Τρωμαίων  
προήρχοντο ἢ ἔξαιχμαλώ-  
των ληφθέντων ἐν πολέμῳ  
ἢ ἔξι ἀγορᾶς ἢ ἐξ κακούρ-  
γων καταδικασθέντων εἰς  
δουλείαν ἢ τέλος ἐκ κα-  
ταγωγῆς ὡς ὄντες τέκνα  
δούλων. Οἱ πολέμιοι οἱ ἐπὶ  
τοῦ πεδίου τῆς μάχης γι-  
γνόμενοι αἰχμάλωτοι ἐπω-  
λοῦντο ὡς δοῦλοι διὰ δη-  
μοσίου κήρυκος, ἡτοι διὰ  
δημοπρασίας, φέροντες ἐνί-  
οτε στέφανον περὶ τὴν κε-  
φαλὴν ὡς τὰ θύματα τὰ  
ἀγόμενα ἐπὶ σφαγῆν, ὅθεν  
καὶ ἡ τοιαύτη δημοσία  
πώλησις ἐλέγετο ύπὸ τῶν  
Τρωμαίων ύπὸ τὸν στέφα-  
ρον πώλησιν (sub corona)  
ἢ ὑπὸ τὸ δέρμα πώλησις,  
δι' ὃν λόγον θὰ δηλωθῇ  
κατωτέρω. Τοιαύτην δη-  
μοπρασίαν ἀπεικάζει καὶ  
ἡ ἐν τῇ παρούσῃ σελίδι  
εἰκὼν. Ἡ σκηνὴ συμβαί-  
νει ἔξω τῆς Τρώμης ἵσως,  
ἐν ἕρήμῳ, καθὼς φαίνεται,  
τόπῳ. Παρὰ τοὺς λαζευ-  
τοὺς πρόποδας τειχοειδῆς  
βράχου ἐστήθη κυλίνη τρά-  
πεζα ὅπισθεν τῆς ὑποίας  
φαίνεται ὅρθιος ὁ δημόσιος  
κήρυξ μὲν τὴν ῥαθδὸν του  
εἰς τὴν χεῖρα ἔτοιμος δι'  
ἐνὸς ἐπὶ τῆς τράπεζης κτυ-  
πήματος νὰ κατακυρώσῃ  
τὸ δημοπρατούμενον σῶ-  
μα εἰς τὸν ἔτερον τῶν δύο  
ἀντικρὺ αὐτοῦ πρὸς ὑπερ-  
θευκτισμὸν διαγωνίζομένων βανκύσων δουλευμόρων,

πρὸ τῶν ὅποιων ἡσύχως καθηνταὶ ἀλλὰ μετὰ περιερ-  
γείας παρρκολουθοῦντες τὰ γινόμενα δύο ἔλλοι, ὃν δέ  
εἰς φορεῖ τὴν τύγαρ τῆς ῥωμαίου πολίτου λευκὴν καὶ  
λευκὰ τὰ σανδάλια. Καὶ τῶν τεσσάρων αἱ φυσιογνω-  
μίαι εἰναι κατ' ἔξοχὴν ἐκφραστικαὶ καὶ πισταῖ. Πρὸς  
τὰ δεξιὰ τοῦ κήρυκος καὶ παρὰ τὴν τράπεζαν καθη-  
ταὶ ἀπαθῆς καὶ σεμνὸς οἵοντες ἐπιβλέπων τὴν δημο-  
σίαν πράξιν ἔρχων ῥωμαῖος, ἔχων παρ' ἔσωτῷ κατὰ



ΥΠΟ ΤΟ ΔΟΡΥ — ΠΩΛΗΣ

Εἰκόνα

γῆς ἐντὸς κυλινδρικοῦ κιβωτίου τὰ ἀναγκαῖα δημόσια  
ἔγγραφα πρὸς νομιμοποίησιν τῆς πωλήσεως. Πρὸ τῆς  
τράπεζης φαίνονται δύο δρῦμοι κατὰ τὰς χεῖρας δεδε-  
μένοι, ἀλλ' ἀστεφάνωτοι αἰχμάλωτοι, Δακοὶ τινες ἢ  
Γερμανοὶ ἢ ἔλλοι βάρβαροι, εἰς ἀνήρ ὅρθιος καὶ μίκη  
γυνὴ γονατιστή, ήμιγυμνος κατὰ τὰ ἄνω τοῦ σώμα-  
τος καὶ κρύπτουσσα διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς κεκλι-  
μένην τὴν καλλίκομον κεφαλήν. Πρὸς τὰ ἀριστερὰ  
τοῦ κήρυκος φαίνονται κατὰ σειρὰν λογχοφοροῦντες οἱ



## ΣΙΣ ΔΟΥΛΩΝ ΕΝ ΡΩΜΗ:

Κόρη

Ιερεωνάρμιοι, ων εἰς μὲ τὰς δύο χεῖρας καὶ ώζει μετὰ  
κόπου κρατεῖ τὴν βαρεῖταιν ῥάβδον, ήτις ἀνέχει ἑστε-  
φαγωμένην τὴν σημαιαν τῆς λεγεώνος. Δύο δὲ στρα-  
τιῶται μεταξὺ σχεδὸν τῆς τραπέζης καὶ τῶν ὑπερθε-  
ματιζόντων ἐμπόρων, ἔξ ων καὶ ἄλλοι διακρίνονται  
πλὴν τῶν τεσσάρων πρώτων, κρατοῦσιν ὑψηλὰ καὶ  
καθέτως ἔκαστος ἀνὰ ἐν δύρῳ, πρὸς ἣ εἶναι κατὰ τὰς  
χεῖρας προσδεδεμένον ὅριζοντιώς τρίτον ἄλλο συναπο-  
τελοῦν ζυγὸν ὅμοιον πρὸς ἔκεινον ὑπὸ τὸν ὅποιον καὶ

τοῦτο ὡς ἀφετηρίαν μόνον ὅπως φέρῃ εἰς ἀντιπαράστα-  
σιν μορφὰς ἀνθρωπίνας ποικίλας ποικίλας καὶ ἀντιθετα-  
αἰσθήματα ἐκφραζούσας καὶ ὅπως ἐκ τῆς ἀντιπαρά-  
στάσεως τῶν μορφῶν τούτων μεταδώσῃ εἰς τὴν ψυχὴν  
τοῦ θεατοῦ τὴν ἐντύπωσιν, ἵν ἡ σύλληψις καὶ ἡ ἀν-  
μιουργία τῆς ἰδέας ἐνεποίησεν εἰς αὐτὸν τὸν ἴδιον.  
Καίτοι δὲ ἡ ἐντύπωσις αὕτη ἐλαττοῦται ἐν τῷ πα-  
ροντι ἀντιγράφῳ ἔνεκα τῆς ἐλλείψεως τοῦ ζωοποιοῦντος  
χρωματισμοῦ, εἴναι καὶ παλιν ἀρκούντος ἴσχυρα.

ἐν πολέμῳ ἡνάγκαζον οἱ  
Ῥωμαῖοι τοὺς νικηθέντας  
ἔχθρους νὰ περάσωσι κύ-  
πτοντες. Τὸ δὲ σύριγμον  
τοῦτο, sub hasta, δι-  
ῆλθον οἱ πρὸ τῆς τραπέζης  
δοῦλοι καὶ διέρχεται κατὰ  
τὴν ἀτιγρὴν ταῦτην κρα-  
τουμένη κατὰ τὸν ὄμον  
ὑπὸ στρατιώτου καὶ ἄλλη  
γυνὴ αἰχμάλωτος, ἀπὸ τῆς  
χειρὸς τῆς ὧδοις σχεδὸν  
κρέμαται συρόμενον τὸ τέ-  
κνον της.... Οἱ τελευταῖοις  
πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς εἰκόνος  
ἀνήρ είναι δημόσιος ὑπη-  
ρέτης, ῥαβδοφόρος, κρατῶν  
τὸν πέλεκυν τὸν περιβαλ-  
λόμενον ὑπὸ δέσμης ῥάβ-  
δων, τὸ σύμβολον τῆς ἀρ-  
χῆς.

Τοιαύτη ἡ ἱστορικὴ ἔξη-  
γησις τῆς ἐν τῇ σελίδᾳ ταύ-  
τη εἰκόνος, ἀπαραίτητος  
ὅπως καταστήσῃ αὐτὴν  
ἔτι μᾶλλον καταληπτὴν  
καὶ ἔτι μᾶλλον ἐπιβαλλου-  
σαν. Περὶ τῆς καλλιτεχ-  
νικῆς δ' αὐτῆς ἀξίας οὐδὲν  
λέγομεν· εἴνε ἔργον ἄριστον  
διακεκριμένου γερμανοῦ  
Ζωγράφου. "Αν δέ που ἐν  
τοῖς καθ' ἔκαστα, εἴτε ἐκ  
μὴ ἐντελοῦς γνώσεως τῆς  
ῥωμαϊκῆς ἀρχαιολογίας,  
εἴτε διὰ λόγους καθαρῶς  
καλλιτεχνικούς φαίνεται  
οὗτος μὴ εἰκονίσας ἀναμ-  
οισθήτως τὸ ἀληθές,  
ἄλλ' ἐν τῷ συνόλῳ ἐδείχθη  
ἄξιος τῆς ἐπιθολῆς τοῦ  
θέματος.

"Ο τι ἡθέλησε νὰ εἰκονί-  
σῃ ὁ καλλιτέχνης δὲν είναι  
κυρίως ἡ τρόπος, καθ' ὃν  
ἐγίνετο ἡ πωλησις τῶν  
δούλων ἐν Ρώμῃ ἔλαθε